

Határozatok Tára

A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE (ötödik tanács)

2013. november 14.*

„Fellebbezés — Közösségi védjegy — Felszólalási eljárás — Farkasfejet ábrázoló ábrás védjegy — A WOLF Jardin és az Outils WOLF szóelemeket tartalmazó nemzeti és nemzetközi ábrás védjegyek jogosultjának felszólalása — Viszonylagos kizáró okok — A korábbi védjegy megkülönböztető képességének megsértése — 207/2009/EK rendelet — 8. cikk, (5) bekezdés — Az átlagfogyasztó gazdasági magatartásának megváltozása — Bizonyítási teher”

A C-383/12. P. sz. ügyben,

az **Environmental Manufacturing LLP** (székhelye: Stowmarket [Egyesült Királyság], képviselik: M. Atkins solicitor, K. Shadbolt advocate és S. Malynicz barrister)

fellebbezőnek

az Európai Unió Bírósága alapokmányának 56. cikke alapján 2012. augusztus 8-án benyújtott fellebbezése tárgyában,

a többi fél az eljárásban:

a **Belső Piaci Harmonizációs Hivatal (védjegyek és formatervezési minták) (OHIM)** (képviselet: A. Folliard-Monguiral, meghatalmazotti minőségben)

alperes az elsőfokú eljárásban,

a **Société Elmar Wolf** (székhelye: Wissembourg [Franciaország], képviseli: N. Boespflug ügyvéd)

beavatkozó az elsőfokú eljárásban,

A BÍRÓSÁG (ötödik tanács),

tagjai: T. von Danwitz tanácselnök, Juhász E. (előadó), A. Rosas, D. Šváby és C. Vajda bírák,

főtanácsnok: J. Kokott,

hivatalvezető: M. Aleksejev tanácsos,

tekintettel az írásbeli szakaszra és a 2013. május 29-i tárgyalásra,

tekintettel a főtanácsnok meghallgatását követően hozott határozatra, miszerint az ügy elbírálására a főtanácsnok indítványa nélkül kerül sor,

meghozta a következő

* Az eljárás nyelve: angol.

Ítéletet

- 1 Az Environmental Manufacturing LLP (a továbbiakban: Environmental Manufacturing) fellebbezése az Európai Unió Törvényszékének a T-570/10. sz., Environmental Manufacturing kontra OHIM – Wolf (Farkasfej ábrázolása) ügyben 2012. május 22-én hozott azon ítéletének hatályon kívül helyezésére irányul, amellyel a Törvényszék elutasította a Belső Piaci Harmonizációs Hivatal (védjegyek és formatervezési minták) (OHIM) második fellebbezési tanácsának egy felszólalási eljárással kapcsolatban 2010. október 6-án hozott határozata (R 425/2010–2. sz. ügy) (a továbbiakban: vitatott határozat) hatályon kívül helyezésére irányuló keresetét.

Jogi háttér

- 2 A közösségi védjegyről szóló, 2009. február 26-i 207/2009/EK tanácsi rendelet (HL L 78., 1. o.), amely 2009. április 13-án lépett hatályba, egységes szerkezetbe foglalta és hatályon kívül helyezte a közösségi védjegyről szóló, 1993. december 20-i 40/94/EK tanácsi rendeletet (HL 1994. L 11., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 17. fejezet, 1. kötet, 146. o.).

- 3 A 207/2009 rendelet „Viszonylagos kizáró okok” címet viselő 8. cikke (1) bekezdésének b) pontja és (5) bekezdése a következőképpen rendelkezik:

„(1) A korábbi védjegy jogosultjának felszólalása alapján a megjelölés nem részesülhet védjegyoltalomban, ha

[...]

- b) azt azon a területen, ahol a korábbi védjegy oltalom alatt áll, a fogyasztók összetéveszthetik a korábbi védjeggyel való azonossága vagy hasonlósága, valamint az érintett áruk, illetve szolgáltatások azonossága vagy hasonlósága miatt; az összetéveszthetőség magában foglalja azt az esetet is, ha a fogyasztók a megjelölést gondolati képzettársítás (asszociáció) útján kapcsolhatják a korábbi védjegyhez.

[...]

(5) A (2) bekezdés szerinti korábbi védjegy jogosultjának felszólalása alapján nem részesülhet továbbá oltalomban a korábbi védjeggyel azonos vagy ahhoz hasonló megjelölés, ha az érintett áruk, illetve szolgáltatások nem hasonlóak, feltéve, hogy közösségi védjegy esetén a korábbi közösségi védjegy a Közösségben, korábbi nemzeti védjegy esetén a korábbi nemzeti védjegy pedig az érintett tagállamban jó hírnevet élvez, és a megjelölés alapos ok nélkül történő használata sértené vagy tisztességtelenül kihasználná a korábbi védjegy megkülönböztető képességét vagy jó hírnevét.”

- 4 A 40/94 rendelet 8. cikke (1) bekezdése b) pontjának és (5) bekezdésének szövege megegyezik a 207/2009 rendelet megfelelő rendelkezéseinek szövegével.

A jogvita előzményei

- 5 2006. március 9-én az Environmental Manufacturing jogelődje egy farkasfejet ábrázoló ábrás megjelölésre irányuló közösségi védjegybejelentést tett az OHIM-nál, a védjegyekkel ellátható termékek és szolgáltatások nemzetközi osztályozására vonatkozó, felülvizsgált és módosított, 1957. június 15-i Nizzai Megállapodás szerinti 7. osztályba tartozó és a következő leírásnak megfelelő áruk forgalmazása céljából: „Gépek a fahulladék és zöldhulladék professzionális és ipari feldolgozásához; professzionális és ipari faaprítók és -foszlatók”.

- 6 Azt követően, hogy a közösségi védjegybejelentést a *Közösségi Védjegyértesítő* 2006. szeptember 18-i 38/2006. számában meghirdették, a Société Elmar Wolf (a továbbiakban: Elmar Wolf) felszólalást tett a bejelentett védjegynek az említett áruk vonatkozásában történő lajstromozásával szemben.
- 7 Az Elmar Wolf a felszólalást több korábbi francia és nemzetközi ábrás védjegyre alapította. Felszólalásának alátámasztásaként a 40/94 rendelet 8. cikke (1) bekezdésének b) pontjában és (5) bekezdésében foglalt okokra hivatkozott.
- 8 2007. szeptember 24-én jogelődje átruházta az említett lajstromozás iránti kérelmet az Environmental Manufacturingre. 2007. október 2-án a 40/94 rendelet 43. cikkének megfelelően (jelenleg a 207/2009 rendelet 42. cikke) az Environmental Manufacturing kérelmezte, hogy az Elmar Wolf igazolja a korábbi védjegyek használatát. Utóbbi ekkor e célból okirati bizonyítékokat terjesztett elő.
- 9 2010. január 25-én a felszólalási osztály azzal az indokkal utasította el a 207/2009 rendelet 8. cikke (1) bekezdésének b) pontjára alapított felszólalást, hogy az érintett védjegyek között nem áll fenn az összetévesztés veszélye. A felszólalási osztály a 207/2009 rendelet 8. cikkének (5) bekezdésére alapított felszólalást is elutasította azzal az indokkal, hogy az Elmar Wolf nem igazolta, hogy bármely módon megsértették vagy tisztességtelenül kihasználták volna a korábbi védjegyek jóhírnevét.
- 10 2010. március 23-án az Elmar Wolf fellebbezést nyújtott be e határozattal szemben. Ezt a határozatot a vitatott határozat hatályon kívül helyezte. A 207/2009 rendelet 8. cikkének (5) bekezdését illetően a második fellebbezési tanács úgy ítélte meg, hogy a korábbi védjegyek három tagállamban jelentős jóhírnevvel rendelkeznek. Ezt követően azt állapította meg, hogy a szóban forgó védjegyek között bizonyos fokú hasonlóság áll fenn, és hogy az érintett vásárlóközönség a korábbi védjegyek megkülönböztető képességére és jóhírnevére, valamint a szóban forgó védjegyekkel érintett áruk hasonlóságára tekintettel összekapcsolhatja egymással a megjelöléseket. Végül a fellebbezési tanács az Elmar Wolf által előadott érvekre hivatkozva azt állapította meg, hogy a bejelentett védjegy a korábbi védjegyek egyedi arculatának felhígulását eredményezheti, és tisztességtelenül kihasználná azok megkülönböztető képességét vagy jóhírnevét.

A Törvényszék előtti kereset és a megtámadott ítélet

- 11 Az Environmental Manufacturing a vitatott határozat hatályon kívül helyezése iránt keresetet nyújtott be a Törvényszékhez. Keresete alátámasztásául két jogalapra hivatkozott: egyrészt a 207/2009 rendelet 42. cikke (2) és (3) bekezdésének megsértésére, másrészt e rendelet 8. cikke (5) bekezdésének megsértésére.
- 12 A Törvényszék a megtámadott ítélet 16–24. pontjában az első jogalapot mint megalapozatlant elutasította.
- 13 A második jogalapot illetően a Törvényszék a megtámadott ítélet 47. pontjában kimondta, hogy a fellebbezési tanács helyesen állapította meg azt, hogy az érintett vásárlóközönség összekapcsolhatja egymással a két ütköző védjeggyel ábrázolt megjelöléseket.
- 14 A Törvényszék ezt követően a megtámadott ítélet 48. és 49. pontjában kifejtette, hogy a felhígulás veszélyét illetően az Environmental Manufacturing szerint a korábbi védjegy jogosultjának azt kell állítania és bizonyítania, hogy a későbbi védjegy használata ki fog hatni a korábbi védjeggyel jelölt áruk fogyasztóinak magatartására, vagy hogy komolyan fennáll annak veszélye, hogy a jövőben ez így lesz. Azt is kifejtette, hogy az Environmental Manufacturing állítása szerint a fellebbezési tanács az adott ügyben elmulasztotta megvizsgálni ezt a hatást, az Elmar Wolfnak pedig konkrét érveket kellett volna arra vonatkozóan előadnia, milyen módon sértené őt a felhígulás, és hogy önmagában a felhígulás megemlítése nem elegendő indok a 207/2009 rendelet 8. cikke (5) bekezdésének alkalmazásához.

15 A Törvényszék a megtámadott ítélet 50–54. pontjában a következőket állapította meg:

„50 [A] felhígulásnak a 207/2009 rendelet 8. cikkének (5) bekezdése szerinti veszélyére alapított kizáró ok – az említett cikkben foglalt más viszonylagos kizáró okokkal együtt – a védjegy elsődleges rendeltetésének, a származási rendeltetésnek a védelméhez járul hozzá. A felhígulás veszélyét illetően ez a rendeltetés akkor károsodik, ha meggyengül a korábbi védjegy arra vonatkozó képessége, hogy az említett védjegy jogosultjától származóként azonosítsa azokat az árukat, illetve szolgáltatásokat, amelyek tekintetében a korábbi védjegyet lajstromozták és használták, mivel a későbbi védjegy használata a korábbi védjegy beazonosíthatóságának és a vásárlóközönség képzetére gyakorolt befolyásának diszperziójával jár. Ez a helyzet áll fenn különösen akkor, ha a korábbi védjegy, amely közvetlen asszociációt keltett az árujegyzékben szereplő áruk, illetve szolgáltatások tekintetében, többé nem alkalmas erre (a [C-252/07. sz.] Intel Corporation ügyben [2008. november 27-én] hozott ítélet [EBHT 2008., I-8823. o.] 29. pontja).

51 A [fent hivatkozott] Intel Corporation ügyben hozott ítéletből kitűnik, hogy a korábbi védjegynek a 207/2009 rendelet 8. cikkének (5) bekezdésében biztosított védelemre hivatkozó jogosultjának azt kell bizonyítania, hogy a későbbi védjegy használata sértene a korábbi védjegy megkülönböztető képességét. A korábbi védjegy jogosultjának e célból nem kell bizonyítania a védjegye tényleges és aktuális sérelmének fennállását. Ugyanis, amennyiben előrelátható, hogy a későbbi védjegy jogosultja általi használatból ilyen sérelem következik, a korábbi védjegy jogosultját nem lehet arra kötelezni, hogy megvárja a sérelem tényleges megvalósulását ahhoz, hogy megtilthassa az említett használatot. A korábbi védjegy jogosultjának azonban bizonyítania kell azon tények fennállását, amelyek alapján az ilyen sérelem jövőbeni bekövetkezésének komoly veszélyére lehet következtetni (a [fent hivatkozott] Intel Corporation ügyben hozott ítélet 37., 38. és 71. pontja).

52 A korábbi védjegy jogosultjának e célból olyan bizonyítékokat kell szolgáltatnia, amelyekből első látásra következtetni lehet a jövőbeni, nem csupán feltételezett veszélyre [...]. Ilyen megállapításra lehet jutni többek között valószínűségi elemzésből eredő logikai következtetések alapján, valamint figyelembe véve az érintett kereskedelmi ágazat szokásos gyakorlatát, illetve az adott ügyre vonatkozó bármely más körülményt [...].

53 Nem lehet azonban azt megkövetelni, hogy a korábbi védjegy jogosultja e bizonyítékokon felül azt is bizonyítsa, hogy milyen további hatással bír a későbbi védjegy megjelenése a korábbi védjegy árujegyzékében szerelő áruk vagy szolgáltatások átlagfogyasztójának gazdasági magatartására. Ilyen feltétel ugyanis nem szerepel sem a 207/2009 rendelet 8. cikkének (5) bekezdésében, sem pedig a [fent hivatkozott] Intel Corporation ügyben hozott ítéletben.

54 A [fent hivatkozott] Intel Corporation ügyben hozott ítélet 77. pontját illetően az »ebből következően« szófordulat használatából és ugyanezen ítélet 81. pontjának felépítéséből az következik, hogy a fogyasztó gazdasági magatartásának megváltozása, amelyre [az Environmental Manufacturing] kifogása alátámasztásául hivatkozik, akkor bizonyított, ha a korábbi védjegy jogosultjának sikerült az említett ítélet 76. pontjának megfelelően bizonyítania, hogy meggyengül e védjegy arra vonatkozó képessége, hogy az említett védjegy jogosultjától származóként azonosítsa azokat az árukat, illetve szolgáltatásokat, amelyek tekintetében a korábbi védjegyet lajstromozták és használták, mivel a későbbi védjegy használata a korábbi védjegy beazonosíthatóságának és a vásárlóközönség képzetére gyakorolt befolyásának diszperziójával jár.”

16 A megtámadott ítélet 56–65. pontjában a Törvényszék azt vizsgálta, hogy a fellebbezési tanács helyesen alkalmazta-e a jelen ügyben a 207/2009 rendelet 8. cikkének (5) bekezdését és a fent említett elveket.

17 A Törvényszék a megtámadott ítélet 66. pontjában egyrészt azt állapította meg, hogy a fellebbezési tanács jogosan vélte úgy, hogy a lajstromoztatni kívánt védjegy használata sértheti a korábbi védjegyek megkülönböztető képességét, másrészt hogy nem fogadható el az Environmental Manufacturing arra alapított érve, hogy bizonyítani kell az ütköző védjegyek közötti hasonlóság gazdasági hatásait.

- 18 A Törvényszék a megtámadott ítélet 67. pontjában kifejtette, hogy „[m]ivel így a fellebbezési tanács helyesen alkalmazta a 207/2009 rendelet 8. cikkének (5) bekezdését a bejelentett védjegy által keltett felhígulási veszély alapján, a kihasználás veszélyét [azaz hogy az Environmental Manufacturing tisztességtelenül kihasználná a korábbi védjegyek megkülönböztető képességét vagy jóhírnevét] – amely szintén alapjául szolgált a [vitatott] határozatnak – már nem szükséges megvizsgálni”.
- 19 Ilyen feltételek mellett a Törvényszék a második jogalapot mint megalapozatlant és a keresetet teljes egészében elutasította.

A felek kérelmei

- 20 Fellebbezésével az Environmental Manufacturing azt kéri, hogy a Bíróság helyezze hatályon kívül a megtámadott ítéletet, a jogvitát döntse el érdemben, továbbá az OHIM-ot és az Elmar Wolfot kötelezze a költségek viselésére.
- 21 Az OHIM azt kéri a Bíróságtól, hogy utasítsa el a fellebbezést, és az Environmental Manufacturinget kötelezze a költségek viselésére.
- 22 Az Elmar Wolf elsődlegesen azt kéri a Bíróságtól, hogy utasítsa el a fellebbezést, másodlagosan pedig azt, hogy utalja vissza az ügyet a Törvényszék elé, valamint kötelezze az Environmental Manufacturinget saját költségei és az Elmar Wolf részéről felmerült költségek viselésére.

A fellebbezésről

- 23 Fellebbezése alátámasztásául az Environmental Manufacturing egyetlen jogalapra hivatkozik, amelyet a 207/2009 rendelet 8. cikke (5) bekezdésének megsértésére alapít.

A felek érvei

- 24 Az Environmental Manufacturing arra hivatkozik, hogy a fent hivatkozott Intel Corporation ügyben hozott ítélet következtében annak bizonyítása, hogy a későbbi védjegy használata sérti vagy sértené a korábbi védjegy megkülönböztető képességét, feltételezi annak bizonyítását, hogy a későbbi védjegy használatának következtében megváltozott az átlagfogyasztó gazdasági magatartása azon áruk esetében, amelyek vonatkozásában a korábbi védjegyet lajstromozták, vagy ilyen változás jövőbeli bekövetkezésének komoly veszélye áll fenn. Így tehát erre vonatkozóan kell bizonyítékot szolgáltatni ahhoz, hogy valamely korábbi védjegy felhígulása alátámasztható legyen.
- 25 Az Environmental Manufacturing azt kifogásolja, hogy a Törvényszék nem követelte meg ezt a bizonyítékot, amikor azt állapította meg, hogy elegendő, ha meggyengül a korábbi védjegy arra vonatkozó képessége, hogy az említett védjegy jogosultjától származóként azonosítsa azokat az árukat, illetve szolgáltatásokat, amelyek tekintetében a korábbi védjegyet lajstromozták és használták, mivel a későbbi védjegy használata a korábbi védjegy beazonosíthatóságának és a vásárlóközönség képzetére gyakorolt befolyásának diszperziójával jár.
- 26 Az Environmental Manufacturing úgy véli, hogy a Törvényszék által végzett elemzés nem vette figyelembe a Bíróság azon ítélkezési gyakorlatát, amely szerint a fogyasztók gazdasági magatartására való kihatás magában foglalja a kereskedelmi magatartásukra való kihatást is. Az Environmental Manufacturing arra hivatkozik, hogy az ilyen lehetséges vagy tényleges kihatást a 207/2009 rendelet 8. cikkének (5) bekezdése alapján előterjesztett kereset keretében kell megvizsgálni, és hogy – mivel ez a kérdés nem képezte vizsgálat tárgyát és nem került bizonyításra sem – a Törvényszéknek el kellett volna utasítania azt az érvet, miszerint e rendelkezés értelmében felhígulás történt.

- 27 Az OHIM elfogadja, hogy annak bizonyításához, hogy a korábbi védjegy megkülönböztető képességét a 207/2009 rendelet 8. cikkének (5) bekezdése értelmében megsértették, azt kell bebizonyítani, hogy a korábbi védjegy árujegyzékében szereplő áruk átlagfogyasztójának gazdasági magatartása megváltozott vagy megváltozhatott volna. Arra hivatkozik azonban, hogy az átlagfogyasztó gazdasági magatartásának megváltozása és a korábbi védjegy beazonosíthatóságának diszperziója olyan feltételeknek minősülnek, amelyek egymástól nem független, és nem is együttesen fennálló feltételek, hanem valójában egy és ugyanazon követelmény részét képezik.
- 28 Az OHIM úgy véli, hogy a fent hivatkozott Intel Corporation ügyben hozott ítélet 29. és 76. pontjában foglalt azon feltétel, amely szerint a későbbi védjegy használata a korábbi védjegy beazonosíthatóságának és a vásárlóközönség képzetére gyakorolt befolyásának diszperziójával jár, egyszerűen az átlagfogyasztó gazdasági magatartásának megváltoztatását jelenti. Azt állítja, hogy ilyen változás akkor történik, amikor az átlagfogyasztó észlelése alapján a jóhírnévvel rendelkező védjegy gazdasági értéke egy későbbi megjelölés használata következtében csökken. A fogyasztó gazdasági magatartásának érintettségéhez elegendő, ha a fogyasztó a jóhírnévvel rendelkező védjegyet a vitatott későbbi megjelölés használata miatt már nem tartja annyira vonzóknak, presztízsértékűnek, illetve exkluzívknak.
- 29 Az OHIM azt állítja, hogy a megtámadott ítélet azon a helyes előfeltevésen alapul, miszerint „a korábbi védjegy árujegyzékében szereplő áruk átlagfogyasztójára jellemző gazdasági magatartás megváltozása” a jelen ügyben is annak bizonyítását feltételezi, hogy „a későbbi védjegy használata a korábbi védjegy beazonosíthatóságának és a vásárlóközönség képzetére gyakorolt befolyásának diszperziójával jár”. Ezen állítás pusztán részletes kifejtése az előbbinek.
- 30 Az OHIM véleménye szerint a beazonosíthatóság és a vásárlóközönség képzetére gyakorolt befolyás diszperziója azt jelenti, hogy a jóhírnévvel rendelkező védjegy gazdasági értékét hátrányos hatás éri, és ezért a vásárlóközönség észlelése és „gazdasági magatartása” ugyanannak az éremnek a két oldala. Az OHIM ehhez azt is hozzáfűzi, hogy a megtámadott ítélet 62. pontjában szereplő megállapítás azt tartalmazza, hogy a korábbi védjeggyel érintett áruk fogyasztójának gazdasági magatartása a vitatott megjelölés egyidejű használata folytán valószínűleg megváltozik.
- 31 Az Elmar Wolf emlékeztet arra, hogy a fellebbezési tanács a vitatott határozat 36. és 38. pontjában megállapította, hogy a lajstromoztatni kívánt védjegy használata a korábbi védjegy felhígulásának és tisztességtelen kihasználásának veszélyét hordozhatja magában. Rámutat arra, hogy miután a Törvényszék a megtámadott ítélet 66. pontjában azt állapította meg, hogy lajstromoztatni kívánt védjegy sértheti a korábbi védjegyek megkülönböztető képességét, eljárásgazdaságossági okból nem vizsgálta a megkülönböztető képesség tisztességtelen kihasználását.
- 32 A fent hivatkozott Intel Corporation ügyben hozott ítéletben kifejtett, állítólagos kiegészítő és külön kritérium betartását illetően az Elmar Wolf szerint a Törvényszék jogosan mondta ki, hogy nem fogadható el az az érv, miszerint bizonyítani kell az ütköző védjegyek közötti hasonlóság gazdasági hatásait.
- 33 Az Elmar Wolf úgy ítéli meg, hogy a fent hivatkozott Intel Corporation ügyben hozott ítéletben a Bíróság elemzésének alapjául szolgáló körülmények arra az esetre vonatkoznak, amikor a korábbi védjeggyel jelölt áruk vagy szolgáltatások nem hasonlítanak a későbbi védjeggyel jelölt árukhoz vagy szolgáltatásokhoz, míg a jelen ügyben azonos vagy legalábbis hasonló árukról van szó. Így tehát a Bíróság által az Intel Corporation ügyben hozott ítéletben kifejtett kritériumok nem alkalmazhatóak a jelen ügyben.

A Bíróság álláspontja

- 34 A Bíróság ítélkezési gyakorlata szerint annak bizonyítása, hogy a későbbi védjegy használata sérti vagy sértené a korábbi védjegy megkülönböztető képességét, feltételezi annak bizonyítását, hogy a későbbi védjegy használatának következtében megváltozott az átlagfogyasztó gazdasági magatartása azon áruk vagy szolgáltatások esetében, amelyek vonatkozásában a korábbi védjegyet lajstromozták, vagy ilyen változás jövőbeli bekövetkezésének komoly veszélye áll fenn (a fent hivatkozott Intel Corporation ügyben hozott ítélet 77. és 81. pontja, valamint a rendelkező rész 6. pontja).
- 35 Igaz, hogy a fent hivatkozott Intel Corporation ügyben hozott ítélet 77. pontja az „[e]bből következik” fordulattal kezdődik, és hogy ez a pont közvetlenül a korábbi védjegy azonosításra való alkalmasságának meggyengülésére és önazonosságának diszperziójára vonatkozó kérdés vizsgálata után következik, ezért csupán az előző pont kifejtésének tekinthető. Ez a szöveg azonban önállóan szerepel az ítélet 81. pontjában és a rendelkező részében is. Külön kiemeli jelentőségét az a tény, hogy az említett ítélet rendelkező részében szerepel.
- 36 A fent hivatkozott ítélkezési gyakorlat világosan fogalmaz. Az következik belőle, hogy ha nem bizonyítják ennek a feltételnek a teljesülését, akkor nem állapítható meg a korábbi védjegy megkülönböztető képességének a 207/2009 rendelet 8. cikkének (5) bekezdése értelmében történő megsértése vagy megsértésének veszélye.
- 37 „Az átlagfogyasztó gazdasági magatartása megváltozásának” fogalma objektív jellegű feltételt támaszt. A megváltozás ténye nem vezethető le kizárólag olyan szubjektív elemekből, mint amilyen önmagában a fogyasztói észlelés. Önmagában az a tény, hogy a fogyasztók észreveszik, hogy a korábbi védjegyhez hasonló, új védjegy jelenik meg, még nem elegendő annak megállapításához, hogy fennáll a korábbi védjegy megkülönböztető képességének a 207/2009 rendelet 8. cikkének (5) bekezdése értelmében történő megsértése vagy megsértésének veszélye, mivel ez a hasonlóság nem eredményez összetéveszthetőséget a fogyasztók számára.
- 38 Márpedig a Törvényszék a megtámadott ítélet 53. pontjában elzárkózott a fent hivatkozott Intel Corporation ügyben hozott ítéletben foglalt feltétel vizsgálatától, következésképpen tévesen alkalmazta a jogot.
- 39 A Törvényszék a megtámadott ítélet 62. pontjában kimondta, hogy „azáltal, hogy a versenytársak azonos vagy hasonló áruk esetében bizonyos mértékben hasonló megjelöléseket használnak, veszélybe kerül az, hogy az érintett vásárlóközönség a megjelöléseket és a szóban forgó árukat közvetlenül egymáshoz társítsa, ami sértheti a korábbi védjegy arra vonatkozó képességét, hogy az említett védjegy jogosultjától származóként azonosítsa azokat az árukat, amelyek tekintetében a védjegyet lajstromozták”.
- 40 A fent hivatkozott Intel Corporation ügyben hozott ítéletben a Bíróság azonban egyértelműen kinyilvánította azt, hogy a bizonyítottság szintjét illetően magasabb mércét kell alkalmazni annak megállapíthatóságához, hogy fennáll a korábbi védjegy megkülönböztető képességének a 207/2009 rendelet 8. cikkének (5) bekezdése értelmében történő megsértése vagy megsértésének veszélye.
- 41 A Törvényszék által javasolt kritérium egyébiránt olyan helyzetet eredményezhet, amelyben a gazdasági szereplők bizonyos megjelöléseket jogtalanul sajátítanak ki, ami árthat a versenynek.
- 42 Kétségtelen, hogy a 207/2009 rendelet és a Bíróság ítélkezési gyakorlata nem követeli meg a tényleges sérelem bizonyítását, hanem azt is elfogadja, ha az ilyen sérelem komoly veszélyének fennállását logikai következtetés útján vezetik le.

- 43 Mindazonáltal a logikai következtetések nem származhatnak pusztán feltevésekből, miként erre a Törvényszék a megtámadott ítélet 52. pontjában egy korábbi ítéletére hivatkozva maga is rámutatott, mivel ezek a logikai következtetések „valószínűségi elemzésből” erednek, „figyelembe véve az érintett kereskedelmi ágazat szokásos gyakorlatát, illetve az adott ügyre vonatkozó bármely más körülményt”.
- 44 A Törvényszék azonban nem minősítette hibásnak azt, hogy nem folytattak le ilyen elemzést, és ezzel figyelmen kívül hagyta a saját ítéletében hivatkozott ítélkezési gyakorlatot.
- 45 Az Elmar Wolf azon érveléssel kapcsolatban, miszerint a fent hivatkozott Intel Corporation ügyben hozott ítéletben a Bíróság által megfogalmazott kritérium olyan árukra vagy szolgáltatásokra vonatkozik, amelyek nem hasonlítanak a későbbi védjeggyel jelölt árukhoz vagy szolgáltatásokhoz, és ezért nem alkalmazható a jelen ügyben, elegendő rámutatni arra, hogy általános megfogalmazására tekintettel az ezen ítélet 77. és 81. pontjában, valamint rendelkező részének 6. pontjában szereplő ítélkezési gyakorlat nem értelmezhető úgy, mint amely csupán olyan tényállásokra vonatkozik, amelyekben az áruk vagy szolgáltatások nem hasonlítanak a későbbi védjeggyel jelölt árukhoz vagy szolgáltatásokhoz.
- 46 Ilyen feltételek mellett azt kell megállapítani, hogy a fellebbezés megalapozott.
- 47 Következésképpen a megtámadott ítéletet hatályon kívül kell helyezni.
- 48 Az Európai Unió Bírósága alapokmánya 61. cikkének első bekezdése értelmében, ha a Bíróság a Törvényszék határozatát hatályon kívül helyezi, és ha a per állása megengedi, az ügyet maga a Bíróság is érdemben eldöntheti, illetve határozathozatalra visszautalhatja a Törvényszékhez.
- 49 A jelen ügyben nem teljesülnek annak feltételei, hogy a Bíróság az ügyet érdemben maga döntse el.
- 50 Következésképpen az ügyet vissza kell utalni a Törvényszék elé, és a költségekről jelenleg nem kell határozni.

A fenti indokok alapján a Bíróság (ötödik tanács) a következőképpen határozott:

- 1) **Az Európai Unió Törvényszékének a T-570/10. sz., Environmental Manufacturing kontra OHIM – Wolf (Farkasfej ábrázolása) ügyben 2012. május 22-én hozott ítéletét hatályon kívül helyezi.**
- 2) **A Bíróság az ügyet visszautalja az Európai Unió Törvényszéke elé.**
- 3) **A Bíróság a költségekről jelenleg nem határoz.**

Aláírások